

ZARZĄDZENIE NR 887/2011
PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA
Z DNIA 10.05.2011

w sprawie przyjęcia i przekazania pod obrady Rady Miasta Krakowa projektu uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie przyznania Srebrnego Medalu „Cracoviae Merenti” Krakowskiemu Pogotowiu Ratunkowemu.

Na podstawie art. 30 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) zarządza się, co następuje:

§ 1

Postanawia się przyjąć i przekazać pod obrady Rady Miasta Krakowa projekt uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie przyznania Srebrnego Medalu „Cracoviae Merenti” Krakowskiemu Pogotowiu Ratunkowemu.

§ 2

Wykonanie zarządzenia powierza się Sekretarzowi Miasta.

§ 3

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

druk nr

projekt Prezydenta Miasta Krakowa

UCHWAŁA NR
Rady Miasta Krakowa
z dnia

w sprawie przyznania Srebrnego Medalu „Cracoviae Merenti” Krakowskiemu Pogotowiu Ratunkowemu.

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w związku z § 6 uchwały Nr LIV/370/92 Rady Miasta Krakowa z dnia 12 czerwca 1992 r. w sprawie ustanowienia Medalu „Cracoviae Merenti” za zasługi dla Miasta Krakowa z późn. zm., Rada Miasta Krakowa uchwala co następuje:

§ 1.

W uznaniu szczególnych zasług dla Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa przyznaje się Krakowskiemu Pogotowiu Ratunkowemu Srebrny Medal „Cracoviae Merenti” oznaczony numerem dwudziestym drugim.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Krakowa.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

W roku 2011 Krakowskie Pogotowie Ratunkowe obchodzi 120-lecie swej działalności. Decyzją Komisji Medalu „Cracoviae Merenti”, której przewodniczy Prezydent Miasta Krakowa z udziałem Metropolity Krakowskiego, Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego i członków Komisji, został złożony wniosek do Rady Miasta Krakowa o przyznanie Krakowskiemu Pogotowiu Ratunkowemu Srebrnego Medalu „Cracoviae Merenti”.

Krakowskie Pogotowie Ratunkowe rozpoczęło swoją działalność 6 czerwca 1891 r. jako powstałe z inicjatywy lekarzy, społeczników i filantropów „Krakowskie Ochotnicze Towarzystwo Ratunkowe”. Datę tę przyjmuje się jako datę powstania pierwszego Pogotowia Ratunkowego w Polsce, drugiego w Europie, po pogotowiu wiedeńskim. W Statucie Towarzystwa zapisano m.in., iż jego celem jest udzielanie pierwszej pomocy w nagłych wypadkach w obrębie miasta Krakowa i Podgórza. Pomoc ta udzielana była bezpłatnie. Dzięki Radzie Miejskiej na siedzibę pogotowia przydzielono dwa pomieszczenia w budynku Straży Pożarnej przy ówczesnej ul. Kolejowej - obecnie ul. Westerplatte.

Towarzystwo opierało swą działalność na trzech grupach członków: czynnych, wspierających

i honorowych. Członkowie wspierający i honorowi wywodzili się z różnych grup zawodowych i społecznych. Natomiast do pierwszej grupy członków mogli należeć słuchacze ostatnich lat Wydziału Lekarskiego UJ jako ochotnicy ratunkowi oraz doktorzy wszechnauk lekarskich, którzy zobowiązali się bezpłatnie udzielać pomocy w razie nagłych wypadków. Do 1904 r. dyżury w pogotowiu pełniono społecznie, potem wprowadzono pierwsze płatne dyżury dla dotychczasowych ochotników, a od 1911 r. również dla lekarzy. W latach 1904-1920 pogotowie utrzymywało się z subwencji miasta, składek członkowskich oraz dodatkowej działalności np. organizacji akcji charytatywnych i balów. Druga wojna światowa stanowiła ciężką próbę dla Towarzystwa. Jednak mimo działań wojennych pogotowie nie wstrzymało ani przez jeden dzień swojej działalności. Lata powojenne przyniosły zmiany organizacyjne. W miejsce społecznej organizacji powstała jednostka publiczna. Krakowskie Ochotnicze Towarzystwo Ratunkowe ostatecznie zakończyło swoją działalność 13 maja 1950 r., zaś kontynuatorem jego tradycji i działalności stało się Krakowskie Pogotowie Ratunkowe. W tym samym roku pogotowie zmieniło lokal i przenieśli się do Domu Zdrowia przy ul. Siemiradzkiego, z którego w 1977 r. przenieśli się do własnego budynku przy ul. Łazarza 14, w którym pozostaje do dnia dzisiejszego. Po 1989 r. i zmianach w ochronie zdrowia krakowskie pogotowie jest jedną z przodujących jednostek pod względem organizacyjnym, kadrowym jak i wyposażenia technicznego.

Na przestrzeni 120-letniej historii Krakowskiego Pogotowia Ratunkowego - od ochotniczego do zawodowego - w jego działaniach uczestniczyło wielu wspaniałych ludzi z oddaniem ratujących życie i niosących pomoc medyczną wszystkim potrzebującym na terenie naszego miasta. Przez swoją działalność Pogotowie realizuje humanitarne wartości idei ratownictwa. Nie można także zapomnieć o zabezpieczeniu medycznym ważnych dla miasta uroczystości, w tym wszystkich wizyt Ojca Świętego Jana Pawła II i Benedykta XVI. Rocznie zespoły ratownictwa, które tworzą wysokiej klasy lekarze specjaliści medycyny ratunkowej, pielęgniarki oraz ratownicy medyczni, udzielają pomocy dziesiątkom tysięcy ludzi, z oddaniem ratują życie, zdobywają nowe kwalifikacje, nieustannie powiększają wiedzę i podnoszą swoje kompetencje.

